

Na startu druhého poločasu

Beata Hlavenková

Narodila se v únoru 1978, povídali jsme si v únoru 2018, ale přinejmenším zpočátku našeho rozhovoru byla skladatelka a zpívající pianistka Beata Hlavenková myšlenkami kdesi v létě roku 1961.

ZUZANA LEDNICKÁ

Máte na mě chvíli?
Najdu si ji, i když jsem teď ve stresu.

Co se děje?

Po několika měsících práce finišuju s hudbou ke dvoudílnému filmu Dukla 61. Za pár dní už jdeme nahrávat s orchestrem a mně se zablokovala krční páteř.

Kdo tenhle film točí?

David Ondříček. Vybral si mě, protože dobře zná moji muziku, což je plus.

To bude o fotbalové Dukle z éry Josefa Masopusta?

Ale ne, je to film o důlním neštěstí na Dole Dukla v Havířově roku 1961.

Jak vás Ondříček poznal? Přes Lenku Dusilovou, s níž léta hraje?

To nevím, ale znal moje sólová alba, například Theodoros z roku 2013 má na vinyly. A desku loňskou jménem Bethlehem rozdával ve velkém jakožto vánoční dárek – podle mě má právě David na svědomí zhruba dvanáct procent dosavadního prodeje. A jeho partnerka Martha Issová, ta mě zná už z dávných dob, kdy jsem hrávala s Jaromírem Honzákem, který zase často vystupoval s Martinem Zbrožkem...

... teda to je propojené!

Ještě víc. Například David je fanouškem japonského

skladatele Rjúiči Sakamota, na kterém se mu líbí totéž co na mně – čili určitý minimalismus a zřetelný vliv jazzové muziky. Já Sakamota nikdy moc neposlouchala, ale tři roky jsem už v kontaktu s jeho přítelem Davidem Sylvianem.

Nedávno vám bylo čtyřicet. Vnímala jste ty narozeniny jako předěl?

Nejspíš jo. Člověku například dojde, že vstupuje do druhé poloviny života. Najednou si mnohem víc uvědomuje svoje tělo a jeho opotřebování. Ale pro mě byl důležitý už ten pocit z posledních let, že se čtyřicítka neodvratně blíží.

Jak to myslíte?

Zásadní rozhodnutí jsem začala dělat zhruba před dvěma lety. Dávám si pozor na lidi, kteří chtějí překračovat hranice mého osobního prostoru jak profesně, tak lidsky. Přestala jsem se bát, že na můj koncert přijde málo lidí a že za to nesu

odpovědnost. Přestěhovala jsem se s rodinou za Prahu a tak dále.

Vy byste se uživila v zahraničí, stejně jako váš manžel, taky muzikant. Přemýšlíte o tom?

S Patrikem jsme před skoro dvaceti lety studovali v USA a já snila o tom, že tam zůstanu, ideálně v New Yorku. Jenže pak jsem pochopila, že tam žít nemůžu. Rozhodla jsem se mít děti v téhle zemi, mluvit na ně tímhle jazykem, ale synové rostou, jednomu bude jedenáct, druhému osm, a tak nevylučuju, že mě to ještě někam zavane.

Čemu se teď věnuje váš manžel?

Konečně se začíná soustředit na autorskou tvorbu, dělá vlastní věci, ale věnuje se i jiným oborům s muzikou nesouvisejícími.

Hrával s kapelami Toxique, Lake Malawi, Baromantika...

Tedž už koncertuje jenom s Baromantikou. Spoluprodukoval taky všechny moje desky, založil první české vysokoškolské studium jazzu na JAMU.

Dejte mi ho na příště!

On o publicitu nějak zvlášť nestojí, ale jestli myslíte... Tak jo.

Takže Patrik Hlavenka?

Spíš používá umělecké jméno Patrick Karpentski nebo CzechMate. ■

PATRICK KARPENTSKI

